

Forretningerne har man fulgt Justitsministeren og lagt Finansaaret 1896—97 til Grund for Beregningen, hvorved udkommer et Beløb paa 7,980 Kr., som er afrundet til 8,000 Kr., hvortil Udvalget har sluttet sig. Herved er at bemærke, at der ifølge Anmærkningerne til Lovforslaget er forlangt et Beløb af 2,000 Kr. til fast Konstitution af en Fuldmægtig, 2,700 Kr. til 3 Fuldmægtige og 2,000 Kr. til 4 Skrivere. Dette er ogsaa blevet tiltraadt af Udvalget, og Udvalget har fundet det rigtigt, at den ene Fuldmægtig fik fast Konstitution. Det er da med ikke liden Forundring, at Udvalget har modtaget en Skrivelse fra den højtærede Justitsminister, i Anledning af hvilken jeg, som Udvalgets Formand, har tilladt mig at sammenkalde det. Udvalget har ikke ret kunnet forstaa dette Forhold og har heller ikke kunnet slutte sig til det Forlangende, som nu i denne Skrivelse stilles af Justitsministeriet. Hvis man nemlig skulde slutte sig dertil, vilde man komme ind paa ganske ejendommelige Forhold, og jeg ved ikke, hvilket Grundlag man for Fremtiden skulde rette sig efter ved Fastsættelsen af Kontorholdsvederlag. Udvalget har jo ogsaa, som nævnt, stillet sig saa medgørlig over for Esbjerg, som vel tænkes kan. Ved den af mig nævnte Skrivelse er der nu det ejendommelige, at det er ikke Embedsmanden, der kommer med Begæring om større Kontorholdsvederlag, men det er den højtærede Justitsminister, der gennem Amtmanden har anmodet vedkommende Retsbetjent om at indsende en Beretning om, hvor meget Forretningerne ere stegne i den paagældende Jurisdiktion, ikke i Finansaaret, men i Kalenderaaret 1897. Af denne Beretning fremgaar det ganske vist, at der er en større Stigning i Forretningerne, men det, der egentlig bliver Spørgsmaalet for Udvalget er dog: Hvad har Kontorholdsvederlaget udgjort? Saafremt man vil tage Hensyn til det Forlangende, som her stilles, saa maa jo Udvalgets Udgangspunkt være dette: Hvad er der brugt i det paagældende Kalenderaar ud over, hvad der nu er bevilget? Det oplyses da, at dette Beløb formentlig vil andrage 3,400 Kr. Lægges imidlertid det til det nuværende Kontorholdsvederlag, 3,705 Kr., vil der udkomme et Beløb af 7,105 Kr., og selv om man saa lagde det til Grund, vilde man dog ikke komme op til det Beløb, Udvalget har tiltraadt, nemlig 8,000 Kr. aarlig. Udvalget kan ikke slutte sig til det i Skrivelsen forlangte, men maa snarere udtale en Beklagelse over, at en saadan Skrivelse er

fremkommen fra den højtærede Justitsminister. Dette vil stille Udvalget noget vanskeligt for Fremtiden, idet man kan udsætte sig for, at den højtærede Justitsminister kan komme med den ene Begæring efter den anden om yderligere Kontorholdsgodtgørelse. Dertil kan jeg føje, at Udvalget for flere Embeders Vedkommende har slaaet sig til Taals ved, at det har faaet en Følelse af, at Kontorholdslovene blive underkastede en nogenlunde kritisk Revision i Justitsministeriet, Med disse Ord skal jeg slutte og anbefale det af Justitsministeren stillede og af Udvalget tiltraadte Ændringsforslag.

Justitsministeren (Rump): Saaledes som Sagen i Øjeblikket foreligger, er det meget tilfredsstillende for mig at slippe saa nemt igennem 2den Behandling, som det overhovedet er muligt. Der er ganske rigtigt kommet et nyt Spørgsmaal til, som ikke har foreligget for Udvalget, forinden det afgav sin Betænkning, idet Skrivelsen først afgik til Udvalget afvigte Mandag, medens Betænkningen fremkom i Tirsdags. Jeg tør vel imidlertid gaa ud fra, at de Udtalelser, som ere fremkomne fra den ærede Ordfører, ikke skulle betragtes som Udvalgets faste Standpunkt med Hensyn til dette Spørgsmaal, idet der ikke har været eller har kunnet være givet mig Lejlighed til nærmere at udtale mig om de særlige Omstændigheder, som motivere dette Forslags Fremkomst for Esbjerg-Embedets Vedkommende, og til nærmere at begrunde, at Anmodningen vistnok ikke kan siges at være ubillig. Jeg tager hér til Indtægt, at det, og formentlig med god Grund, er blevet sagt, at der vises megen Omhu i Justitsministeriet ved Udarbejdelsen af Lovforslagene om Kontorholdsgodtgørelse. Jeg tror nu ikke, at der egentlig i dette Tilfælde kan siges at være fremkommet noget absolut særligt. Ganske vist er det ikke stemmende med det almindelige, men det hører dog heller ikke til de Ting, der ere ukendte. Øjemedet med Loven er jo at fastsætte Kontorholdsgodtgørelsen for de kommende 5 Aar saa nøjagtig som muligt, saa at Embedsmanden derved faar fuld Dækning af sine positive Udgifter, men heller ikke faar mere, og det er da almindeligt, at man gaar den Vej at tage Gennemsnittet for de foregaaende 5 Aar. Dette vil i Almindelighed slaa til for de følgende 5 Aar, om man end dog jævnlig vil have en lille Stigning. Det er imidlertid en almindelig bekendt Sag, at Gennemsnitsprincippet er fræveget i enkelte Tilfælde. Naar Forholdene nemlig paa enkelte Steder